

אֶקְרִי רוּחַ דְּנַפִּיק מִגּוֹ שׁוֹפָר נקרא רוח שיוצא מתוך השופר שהיא בינה כנודע [קמה], כָּלֹל בְּאִשָּׁא וּבַמֵּיָא וז"א הנקרא תפארת הוא כלול מחסד וגבורה שהם מים ואש. רוּחַ עֲלָאָה רוח עליונה שהיא אמא, דְּאִיהוּ סָתִים בְּחֵשָׁאֵי שהיא סתומה בהחבא תוך ז"א, דְּבִיָּה קִיָּמָן פֶּל רוּחִין קְדִישִׁין שעל ידה מתקיימים וחיים זו"ן הנקראים רוחין קדישין, וְכֹל אַנְפִּין נְהִירִין וכל פנים דזו"ן מאירים בסוד פב"פ. וּבְגִין כֶּךָ, אֶהְדֶּרֶת עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ ומשום כך גם המלכות שעולה לבינה חוזרת ונעשית כבינה ממש שהיא רוח עילאה, וזה בסוד "מי זאת עולה", כי פעולת העולה לקשר מי שהיא בינה עם זאת שהיא המלכות (מקדש מלך).

קרבן עולה, עולה כולו לה' ואין שום חלק לחיצוניים שלא כמו קרבנות אחרים שבאים לעשות שלום בעולמות בי"ע

וּלְבַתָּר, לאחר זיווג זו"ן, יורד שפע לעולמות התחתונים מִרְזָא דְּבִהְמָה מסוד המלכות (בהמ"ה גי' ב"ן), מִסְתַּפְּקִי וְאֶתְזָנוּ ומקבלים וניזונים שפע בגבול דלא כבאצילות שאינו בגבול, לְאֶתְקַשְׂרָא רוּחַ אַחֲרָא לקשר ע"י אותו שפע את הכוחות הנמצאים למטה שהם מלאכים הנקראים אישים בסוד "ריח נחוחי לאישי" שהם שרי עופות ובהמות שרי הרים וגבעות, שרי דשאים ואילנות

אור הרשב"י

[קמה] כ"ב הרמ"ק וכן נודע מכוונות השופר, שהוא הבינה ומוציא לז"א הנקרא דעת והרמ"ק הוסיף שהחכמה תוקע בשופר גדול ותפארת.

הלימוד היום

לע"נ גרשון בן יהושוע ואינס ז"ל

דְּאִיהוּ גּוֹ מִסְאָבוֹ שהם מתפשטים למטה דרך הקליפות, ונותנים להם מסוד העשן
העולה **מֵאֵינוֹן תְּרֵבִין וְשִׁמְנוֹנִין** מאותם חלבים ושומנים, אבל לחיצונים אין
בה חלק [קמז] כי אינם ניזונים אלא מאברים ופדרים **כִּמְה דְאֶתְמַר** כמו שמבואר
במקו"א (רמ"ק). **בְּגִין כֶּךָ** ומשום כך שאין לה שום חלק לחיצונים, קורבן **עוֹלָה**
נקרא **קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים** כי כולו הולך לגבוה, אמנם **שָׂאֵר קִרְבָּנֵין**
לְמַעַבְד שְׁלָמָא בְּעָלְמָא שאר הקורבנות הן באים לעשות שלום בעולמות
בי"ע, **כִּלְהוּ מִכִּמְה סְטָרִין** כולם נהנים מהם בכמה אופנים, **וּמְאִרֵי**
דִּינֵין וגם בעלי דין שהם סט"א ניזונים מהם, וכל זה הוא כדי **לְאֶתְעַבְרָא** להעביר
מן המלכות את אחיות החיצונים, ע"י שהחיצונים לוקחים חלקם (נ"א לְאֶתְעַרְבָא) (נ"א
לְאֶתְעַטְרָא) **וּלְאֶתְנַהֲרָא מִגּוֹ רְעוּתָא לְאֶתְבְּסָמָא** ולהאיר את
המלכות כשהיא למטה מן הרצון העליון ולמתקה, ולכן הם **אֶקְרוּן נְקֵרָאִים קִדְשִׁים**
קָלִים, בְּגִין דְּלֹא מִתְעַטְרָא לְעֵילָא משום שלא עולה המלכות לז"א,
וגם לא עולה (דף ק"ט ע"א) **לְעֵילָא בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים** לבינה שהיא ק"ק, אלא
היא מקבלת השפע כשהיא למטה במקומה, **וְעַל דָּא אֵינוֹן קִדְשִׁים קָלִים**
ולכן הם נקראים קדשים קלים כי יש מהם חלק לחיצונים ומשום כך גם המלכות לא עולה
למעלה בז"א ובבינה, **וּנְכִיסוּ דִילְהוֹן בְּכָל אֶתְר כִּמְה דְאֻקִּימְנָא**
וזה הטעם שאפשר לשחוט את שאר הקורבנות בכל מקום בעזרה כמו שלמדנו במשניות.

אור הרשב"י

איזה חלק מועט לחיצונים. וזה אינו כמבואר
לקמן. וואף שהרב מקדש מלך הקשה זאת
מ"מ תירוצו צ"ע עיי"ש.

[קמז] ביארנו קטע זה כפי הרמ"ק ודלא
כהרב מקדש מלך, והוא מפני שבהרב מקדש
מלך קצת משמע שיש בבשר קורבן עולה

הלימוד היומי

לע"נ גרשון בן יהושוע ואינס ז"ל

אֲבָל קורבן עֹלָה דַאִיהוּ רְזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים שהוא סוד קדשי קדשים, לֹא אִיהוּ כְשֶׁאֵר קְרִבָּנִין אינו כשאר קורבנות ששחיתתן בכל מקום בעזרה אלא שחיתתו בצפון כדי לכלול את המלכות למעלה בסוד שמאלו תחת ראשי (רמ"ק), והטעם הוא משום דְּכָל עֹבְדָהָא קֹדֶשׁ שכל מעשיה הם קודש עולה כליל ועל ידה עולים זו"ן לבינה הנקראת ק"ק כמו שלמדנו.

קרבן עולה מעלה את זו"ן לבינה ומוריד אור שדוחה את רוח הטומאה
תָּא הָיִי בא וראה שכל דבר שבבינה הוא מיוחד בקדושה ואין לאחר חלק בו, **מָה**
כְּתִיב בפרשת קרבן עולה (ויקרא ו) **וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד** [קמז],
אֵלֶיךָ לְבוּשֵׁיךָ מִיַּחְדָּיִךָ לְקֹדֶשֶׁךָ אלו לבושים המיוחדים לקדושה כי
עשויים מן פשתן שאין בו שום תערובת רע כלל. ומבאר היאך משמע כן מן הפסוק מדאמר
בַּד: וביאור המילה בד היינו **יַחְדָּאֵי, מִיַּחְדָּא לְקֹדֶשֶׁךָ** כי בד לשון יחיד
ומיוחד והיינו שהוא מיוחד לקדושה. **וּכְתִיב** בבגדי כהן גדול שלובש ביוה"כ **בְּגָדֵי**
קֹדֶשׁ יֵהְיוּ וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם. מַאי טַעְמָא.
(דָּא קֹדֶשׁ) מה הטעם נקראו בגדי קודש וצריך להם טבילה **אֲלֵא רְזָא דְמַלְהָ**
כְּדִקְאִמְרֵן אלא סוד הדבר כמו שביארנו, **דַּאִיהוּ קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים**
שבינה היא קדש הקדשים, ויום הכיפורים הוא גם בבינה ולכך הוצרך הכהן הגדול ללבוש
בגדי קודש. וכן הוא בבגדי כהן הדיוט בקורבן עולה (רמ"ק) **דְּסִלְקָא כְּלָא**

אור הרשב"י

[קמז] פשט הכתוב בא לומר שלובש הכהן לבוש כמדתו העשוי מפשתן.

הלימוד היומי

לע"ג גרשון בן יהושוע ואינס ז"ל

וְאֶת־עֶטְרָא בְּקֶדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, בְּקִשׁוֹרָא חֲדָא שְׁמַעְלָה אֶת זוּ"ן
 לבינה ומתעטרים שם בבינה הנקראת ק"ק (מקדש מלך), בקשר אחד. וּלְבַתָּר מִפְּנֵי
 וְאֶעֱבֵר רוּחַ מְסֻאָבָא דְסְאִיב כְּלָא ואח"כ בירידת האור למטה מעביר
 את רוח הטומאה שטימא הכל, וְלֹא שְׁלֵטָא שלא ישלוט כלל ועיקר, וְלֹא
 יִתְקָרֵיב גּוֹ מִקְדָּשָׁא ולא יתקרב לבית המקדש סוד המלכות, וְאֶת־עֶבֶר
 מִכָּל סְטְרֵי קְדָשָׁא ומעביר את הטומאה מכל צדדי הקודש, וְאֶשְׁתַּאֲר
 כְּלָא קְדָשׁ בְּקִדְוִישָׁה יְחִידָאִי ונשארים זו"ן יחידים בלא אחיזת החיצונים
 (ע"פ רמ"ק ומק"מ).

ב' כוונות שיכוון האדם בזמן הקרבת הקורבן

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אֲתָמַר הרי למדנו שצריך לכוין ב' ענינים
 שנעשים ע"י הקרבנות דְּכַתִּיב, (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה
 תוֹשִׁיעַ יְהוָה בחי' אדם סוד התיקון של האדם העליון שהם הפרצופים העליונים,
 ובחי' בהמה שהוא בירור הניצוצות (מקדש מלך) [קמח]. ואזיל ומפרש וְהָכִי סֶלְקָא
 רְזָא דְאָדָם, מְסֻטָּא דְאָדָם וְדָאִי וכך ע"י הקרבנות עולה ונתקן סוד

אור הרשב"י

הקרבנות שהמלכות נשארת למטה ורק
 מקבלת הארה במקומה הוא יחוד תחתון
 שבערך העליון נקרא בהמה. ודו"ק. אלא
 דפירשנו ע"פ מקדש מלך.

[קמח] ואפשר לפרש ע"פ מה שכ' לעיל דאדם
 ובהמה היינו מה שנעשה ע"י קורבן עולה
 ושאר הקרבנות, כי מה שנעשה ע"י קורבן
 עולה שעולה המלכות למעלה הוא בחי' זיווג
 עליון הנקרא אדם. ומה שנעשה ע"י שאר

הלימוד היום

לע"ג גרשון בן יהושוע ואינס ז"ל